

— Какво има? напихтѣ ли се виждатъ? ме запита запъхтенъ Майоръ Чилиевъ, и веднага пое отъ меня бинокля.

Съ дружинния командиръ дойдоха почти всичкитѣ отъ дружината офицери, а по послѣ дойдоха нѣкои и отъ близната 5-а дружина.

Майоръ Чилиевъ, слѣдъ като се убѣди, че движушитѣ се прѣдмети сж войскови части, испрати дружинния адютантъ да доложи на Генералъ Столѣтова за това. Слѣдъ малко дойде на позицията и Генералъ Скобелевъ. Дружинния командиръ разказа на Скобелева за моето, отъ самото начало, наблюдение върху двужушитѣ се части. Генерала извади бинокля си и започна да глѣда по указаното му направление.

Дълго врѣме той гледа мълчишката и, най послѣ, каза:

— Не, тамъ нѣма никакви войскови части. Движушитѣ се прѣдмети сж стада биволи.

— Какви ще да сж тѣзи биволи, които се движатъ съ такъвъ дълъгъ фронтъ и съ такава правилностъ, си шепняха нѣкои отъ офицеритѣ.

Графъ Келлеръ, слѣдъ като разгледа внимателно движушитѣ се биволи, исказа мнѣние, че това сж, дѣйствително, войскови части и то отъ отряда на Святоп. Мирски и започна да указва на Генералъ Скобелева колонитѣ.

— Да, да, виждамъ, каза най послѣ генерала, че това сж войски, но тѣ трѣбва да сж турски.

Отъ формата на строя, обаче, се виждаше, че тѣзи воински настѣпватъ срѣщу турскитѣ укрѣпления. Въ сжщото това врѣме отъ високата могила, — между Шейново и Шишка, на която Турцитѣ бѣха расположили своята артиллерия се изви търкало димъ и се раздаде грѣмъ. Слѣдъ малко татъкъ, надъ движушитѣ се колони, се показва сжщо облаче димъ, а подиръ се чу грѣмъ. Подиръ първия грѣмъ послѣдва втори, трети и т. н. т.

— Не, каза Генералъ Скобелевъ рѣшително, това не сж напихтѣ! Турцитѣ искатъ да ни въведатъ въ заблуждение, за да се хвърлимъ на Шейново.